

ШУМЕНСКА

ПОЩА

ТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛОСТЪТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ ●● Съредакторъ: Г. НИКОЛОВЪ

Излиза всѣки присѣственъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц Борисъ“. Тел. 140.

115

брой

9 Февруарий 1878г.

На тая дата, преди шестдесетъ години, буйниятъ потокъ отъ бурни исторически събития, кръстосани по разнообразни начини, даде начало на днешния ни свободенъ отъ. Трѣбваше да минѣтъ петинъ години—време на усилено робство—до като се смъкне живото българско тѣло тежкия зитенъ блокъ. Пътятъ, по който побихме свободата си, е труденъ и нава презъ разнообразни петиции. Безъ бащата на българитъ будители — скромниятъ тогорски монахъ О. Паисий,

родната? Не е ли това прозорецътъ на свободата, възелътъ на освободителната война, епилогътъ на въковното робство? Тукъ се кръстосаха гибелниятъ разгромъ на отоманската империя и щастливото начало отъ днешния възходъ на племето ни. Преди шестдесетъ години на шипченскитъ висоти бѣха изправени стрѣвно единъ срещу други два заклетни врага. Единиятъ търсѣше отплатата за сторени неправди, а другиятъ искаше наподинение раята. Природата и роба слѣха усилията си, за да отмъстятъ на тиранина. Бунтовна пѣсень размърда балканскитъ букаци и проехтѣ по цѣлата българска земя. На Шипка блеснаха скрититъ сили и мощта на българина. Знайно е, историята ни учи, че насилията никога не сж могли да настоятъ срещу въоръжения съ силата правото.

На Шипка, благодарение благоприятното стечение на исторически условия, ние можахме да видимъ народността си блѣнъ осъщественъ.

Народътъ ни е търпеливъ и дълго изчаква развоя на събитията, но когато чашата на търпението прелѣе, въ него се надигатъ скрити сили за борба и отплата. Безброй неправди тежатъ и днесъ върху него, но макаръ да ги понася безропотно, той ще изчака — поученъ отъ миналото — развоя на събитията и когато настѣпи даващата надсегиятъ часъ, ще съумѣе да се разплати.

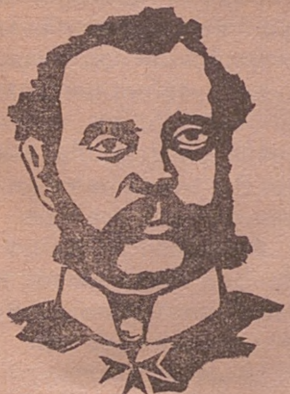
На българската културна обществено-ностъ не и остава нищо друго, освенъ да излъчва изъ недрата си водачи, които умѣло да направляватъ родната къмъ свѣтли бждини. Да се поучимъ отъ миналото — при изграждане настоящето. Всичко трѣбва да се подчини на общитъ народни интереси.

Да си спомнимъ датата 19 февруарий 1878 година, когато съ мощта на братския руски народъ бѣ изпълненъ въковниятъ революционенъ планъ, бѣ достигната мечтата на народа н- Санъ-Стефанска България. Нека всички наведемъ смирено главитъ си и почетемъ паметта на милионитъ знайни и незнайни жергви, сложили коститъ си предъ олтаря на сжпоценната свобода. П. Томовъ

●●●●●●●●●●

Станете абонатъ

нав. „Шуменска поща“

кървавитъ въстанически ижения, които изпълватъ XVII, XVIII и XIX в. в., безъ героичния двигъ, койго опрѣска съ нежна кръвъ цѣстититъ майски лв. и на 1876 година, безъ намѣсата братския нашъ руски народъ и, 7-после, безъ титаническитъ илия на шипченци едва ли бѣхме вили щастливи да се радваме на ешната свобода. Безброй много свѣтилата по пжя на въковнитъ зи кооични борби. Днесъ тѣ още по-но свѣтятъ и разгрѣщатъ предъ колѣнната силата, пожертвова- гр- ността, желѣзната воля и буренъ иетръкъ на своитъ творци.

Свободата грѣе надъ родната я, но много имена на герои, вни ижили кости по браннитъ поля и хари. сж покрити и днесъ отъ ашната броня на непрогледното бхъ нало. Родната земя е приютила лага имъ, но гробоветъ на озина сж безкрѣстни и още не знаятъ дѣ сж. Какъ е добита ободата ни знаятъ ония, които ха участие въ дългата епична рба и ония, които взеха уча- е въ епилога й на Шипка. По- еднитъ (живитъ отъ тѣхъ) и днесъ ппнатъ при спомена за нея.

Шипка! Не се ли крие подъ това е геройскиятъ устремъ на шепя герои да зито презрѣха живота си, за да живѣе

Бозаджийницата „Шкодра,

на Байрямъ Алиевъ

съобщава на почитаемитъ си клиенти отъ града и селата, че предъ видъ настѣпващитъ заговезни ра- полага съ най-разнообразни ржчни халви:

Таханена

Съ орѣхи

Фруктова

Шоколадна

Сусамена

Н у г а.

При сжщата се изработва и кадаифъ съ яйца и безъ яйца.

Продажба на едро и дребно при износни цѣни.

пакъ при Ш К О Д Р А

За знание на почитаемитъ клиенти отъ града и селата

Сладкарница Македония

съобщава, че пуца въ продажба прочутитъ ржчни халви:

Таханена

Яджена

Фрудкова

Сусамена

Шоколадена и др.

Нека всѣки да побърза и си набави за заговезни.

Продажба на едро и дребно

Цѣни умѣрени.

Продава се американско лозе

отъ 2 декара въ мѣстността „Смѣсенскитъ лозя“, до германскитъ гробища.

СПРАВКА РЕДАКЦИЯТА.

Бозаджийницата

Георги Евтимовъ

съобщава на клиентитъ си отъ града и селата, че както и други години, така и тази изработва разни ржчни халвикато ТАХАЕНА, ЯДКЕНА, ФРУКТОВА, СУСАМЕНА, ШОКОЛАДЕНА и др., съ които смѣемъ да твърдимъ, че ще задоволимъ и най изгнчения вкусъ на клиентитъ.

Поради приближаването на халвенитъ заговезни (халва пазаръ) нека всѣка кооперация и бакалинъ да си направятъ поржчикитъ за да може на време да се доставятъ.

➡ Продажба на едро и дребно. Цени умѣрени. ➡

Купи си халва, пий си една боза.

Отъ града въ село, или отъ село въ града

Въ прежната си статия („Шуменска поща“, бр. 114 26. II) азъ посочихъ, че сегашното положение на поземлената селска собственост не е толкова трагично, колкото това се преоставява отъ агрономските срѣди. Защото, отъ 734,392 стопанства само 169,804 владѣятъ до 10 декара обработвана земя, което може да се счете за бедностъ. Това е първиятъ въпросъ.

Вториятъ въпросъ е: какъ да се избѣгне раздроблението на останалитѣ стопанствени земи по силата на наследствеността имъ, за да се попречи на обедняването изцѣло на земеделското население.

Практическото разрешение на тия два голѣми въпроси наистина е трудно. Съ това се съгласяватъ и нашитѣ агрономи. И още по-трудното е, че никой до сега не е далъ точната формула, рецептата — така да кажа, за заздравяване на заболѣлиятъ селско стопански организъмъ въ дадения случай.

Теоритически, въ всички изказани устно мнения въ разискванията на г. г. агрономитѣ въ статистикитѣ имъ събрания и писмено въ печата, единственото разрешение на двата изложени по-горе въпроси било — всичката работна земя, пазбища, ливади и лозя, дори дворищата съ къшитѣ, да сѣ предаде като наследство на единъ отъ синоветѣ въ селското семейство (визира се първородния), а другитѣ братя и сестри да бждатъ обезщетени парично отъ наследоприемателя. По този начинъ ние бихме имали не 734,392 стопанства, а толкова единици — стопани притежатели на 42 милиона декара земя, отъ които 169,804 души съ до 10 декара, явно недостатъчни за изхранване на семействата имъ. Ония пъкъ съ по 50,100,150 декари ще бждатъ добре; тѣ сѣ 559,782 души съ 36,756.894 декара (отъ 42 милиона); ще имаме още 4594 души съ по 380 декара и 250 души съ по 380—500 и повече декари.

Нѣма съмнение, че при такава система на наследствеността въ всичкитѣ категории земепритежатели, освенъ въ първата (съ по 10 декара земя), земеделството ще бжде по-рационално и по-приходоносно (рентабилно) за първороднитѣ, или за наследилитѣ въобще всичката бащина земя; и покрай това, бихме имали 4,594 плусъ 250, или 4,844 голѣми землевладѣлци, чифликчи, на които братята и сестритѣ трѣбва да станатъ аргати, ако останатъ въ селото си.

Отъ тукъ натакъ настѣпва друга, много по-голѣма беда. Предполага се, че всѣко домакинство има срѣдно 4 деца. Три отъ тѣхъ ще

останатъ безъ земя. Върху крѣгло 735 хиляди домакинства по 3 обезземлени ще имаме 2,205,000 души синове и дѣщери, половината и повече отъ които ще бждатъ момчета; тѣ ще напуснатъ селата и ще отидатъ въ градоветѣ да дирятъ работа и прелитание. И понеже не ще го намѣрятъ достатъчно — това може да бжде нова гаамадна армия за червенитѣ знамена. Неговоря още за катастрофалното обществено положение на момчетата. Сигурно, половината и повече ще останатъ неомжжени, поради липса на зестра. Казватъ ми, че бащата щѣлъ да се погрижи, да обезпечи на дѣщеритѣ си задомыаането, или тѣ ще получатъ обезщетение отъ щастливиятъ имъ братъ — единственъ наследникъ на имота. Не ще да бжда краенъ песимистъ (невѣрующъ), но всички тия увѣрения ще останатъ само реални (истински) благопожелания, въпрѣки всички законоположения за осигуряване вземанията на обезнаследенитѣ.

Тогава, ще достигнемъ още следъ първитѣ нѣколко години на евентуалното узаконяване на привилегията за вцѣлото наследство на земятъ отъ едного отъ синоветѣ на селскитѣ стопанства — до голѣмия социаленъ (общественъ) въпросъ: да върнемъ ли въ селото нахлулия въ града пролетариятъ, или да го допренесемъ отъ селото въ града!

Този е единъ кардиналенъ въпросъ, за който трѣбва да се държи сериозна смѣтка и отъ агрономи, и отъ управляваци, и отъ общество.

Г. Николовъ

За добродѣтеля

Да направи човѣкъ нѣкому добро, да му послужи или дори да се жертвува за него е добродѣтелъ. Да бжде човѣкъ общественникъ и отъ мѣстото на такъвъ да върши същото е пакъ добродѣтелъ.

Първата, почѣкога получава известна признателностъ, за разлика отъ втората, която въ повечето случаи, получава само упреци и вгавъзможни критики.

Въпреки това, обаче необходимо е, да се влиза въ обществени институти и организации и комуто, колкото е възможно, съ силитѣ си, да допринесе нѣщо за общото, защото, всѣкога и навсѣкжде отъ тоза кое го наричаме обществено, ние изхождаме, за да бждемъ полезни на отечеството си.

А оня, който работи за общото, трѣбва да се откаже отъ мисълта,

че ще бжде добре приетъ, дори отъ ония, за които работи; критики и недоволства-ето отплатата за неговия трудъ. Но колкото повече недоволници и критики има за известна работа, толкова по-голѣмъ е интересътъ къмъ нея. А има ли интересъ, има ли желание да се изучи какъ и какво става около тая работа, има значи и възможностъ тя да бжде поставена, колкото се може на по-правъ пътъ.

Има широко поле за работа въ тая благотворителна насока. И колкото работитѣ е по-скромненъ, толкова по-добри сѣ резултатитѣ, толкова и по-чувствителна ще бжде преценката му, която особено проличава, когато той вече не е въ нея, т. е. тогава когато другъ поеме работата му, за да се почувствува какво той е могълъ и каква отъ полза допринесълъ.

Каквото даде дѣсната ржка, лѣвата не бива да знае. Ето принципа, отъ който всѣки трѣбва да се ръководи, а това е основата на скромността.

Не е добродетель, обаче случая, когато тя се навира въ очитѣ на онзи, комуто е направена; напримеръ нѣкой си подарилъ на организация по-крупна сума или напразилъ постройки, подарени на тази организация а въ същностъ желанието му да командува и да продължава да се чувствува като господаръ надъ онова, което е подарилъ, все още не е изчезнало, показва, че това дарение не е искрено, че той го е направилъ само да „блесне“ и съ намѣсата си по стопанисване на този имотъ или суми, той е само една спирачка въ правилния животъ на тази организация.

А колко по-голѣма и колко по-на мѣсто и действително направена услуга е оная, която е продиктувана отъ желание на истинско благодарение окрасено съ скромностъ, която скромностъ издига дарителя, още повече въ очитѣ на ония, които се ползватъ отъ него. А тази скромностъ се открива, най-вече въ това дарителя да остави свободно ония на които е направилъ доброто, тѣ сами да разполагатъ съ него, тѣ да го използватъ както уставитѣ и правилницитѣ имъ повеляватъ, та да почувстваатъ, че наистина разполагатъ съ нѣщо, отъ което действително ще могатъ да се ползватъ, като ще се подчинятъ, разбира се на волята му. А всѣка организация има свои институти, на които предстои да бдятъ за редовността и правилно протичание на действията й, като за своитѣ дѣла ще отговарятъ предъ своитѣ дружествени членове и обществото.

Цв. Ивановъ.

Печатница З О Р А—Шуменъ

† Ради Кавалджиевъ

Единъ епизодъ

отъ освободителни
18 Юлий 1877 г.

Целиятъ ни отрядъ отъ къмъ Стара-Загора и за позиция срещу Нова-Загора вѣщо настѣплението на Тѣ обаче не настѣпиха, въ с. Джуранлий. Между ковникъ Красновъ маневръ съ своитѣ 4 сотни, като пушаше изъ очи движени турцитѣ, които вече настѣпяхъ. Той вече е открилъ, тивника разполага приблизително съ 10 батальони, 10 ескадри, 2 батареи. При това положение имаме срѣщу насъ приятелски сили — една отъ друга отъ изтокъ.

Отъ генералъ Гурко никакво известие. Всички си пробиемъ пътъ за Нова-Загора. Съгласи се колони ни заобикаляха отъ страни. Отъ това се съмнението, че е възможно Гурко да е билъ посрѣщанъ значителни неприятелски опита му за превземане на да е билъ осуетенъ. Въ отъ Стара-Загора, както които бѣха се стекли отъ селата се намираха въ неизвѣстие и питаха какво да правятъ. Съ на сърцето ний имъ съобщихъ да бѣгатъ отъ Стара-Загора, после настѣпни решителни. Първи влѣзоха въ бой две батареи отъ 9-а артилерийска бригада. Севския полкъ въ града отъ лева страна и огънь. Българското опълчение легнало по синуритѣ отъ гланенъ огънь срѣщу турцитѣ стояха изправени съ целия си Хуранжира капиганъ Паневъ съ артилерийски си въздухъ обръщаше внимание на сръжия огънь, който бѣше въ стикъ и съ точната си стрелба подсе въ всичко. Въ това време кова на дружината съ „ура“ се въ атака, българитѣ също мстнаха напредъ и цѣлата имъ бѣше срещу неприятеля. Язаваше, че ще се дойде до решително турската вѣдига отстъпиха и откри резервитѣ си. Подвезания стѣнъ отъ три страни ха нѣколко десетки храбрири Пата и знаменосеца ни. Тогарското опълчение се стрѣс мандира на дружината. Майлитинъ грабна знамето и ний жи съ викъ: „При менъ юнаци, знамето си“. Едва изговорихъ два вражески куршумъ извадихъ главата му и Майоръ

(следва на)

Стилианъ Чилингировъ

Моето семейно име.

(Изъ книгата „Детски дни“).

Отъ вѣкове насамъ семейната хроника на българина се е развивала при такива неблагоприятни условия, че рѣдко нѣкой отъ насъ има данъ за своето родословие презъ две поколения назадъ. Ние обикновено знаемъ нѣщо само за баща си и за майка си и то не повече отъ онова, което сами сме могли непосредствено да наблюдаваме. Нашитѣ родители, вѣчно загрижени за своето дребно съществуване, нѣматъ обичай да ни занимаватъ съ своето житиебитие. А за своитѣ родители, като че ли и не обичатъ да ни говорятъ. Никога не сме се интересували за дѣдитѣ си и самитѣ ние. Защо сѣ ни потрѣбвали тѣхнитѣ

патилъ и мжки, тѣхнитѣ радости и въжделения, тѣхнитѣ подвизи и по-

ражения? И, ако не сме ги завари-

ли живи, ние не знаемъ, ни какъ сѣ ни изгледали, ни колко сѣ живѣли. Това често ни кара да мислимъ, че свѣтътъ започва отъ насъ и че преди нашего връкване на свѣтъ, не е заслужавало нищо да бжде достойно за внимание. А отъ ова съзнание до семейната и обществената анархия нѣма и стѣпка. То ни прави излишно смѣли, само-надеяни и безотговорни. Можемъ най-голѣми поразии да нанесемъ на близки и на далечни, безъ да ни трепне око. Никакви нравствени длжности, завещани съ семейната ни старина, нѣма да пострадатъ. Отъ неизвестния Иванъ, каквото представляваме ние, позорътъ ще падне върху неизвестния Петко, каквото представлява покойниятъ ни баща. Има ли нѣщо страшно отъ това? Другъ е въпросътъ, ако нашето отстъпление отъ законитѣ на личния и на общественъ мораль

би хаърлило и най-малко по ху създадени и широко ценности. Тогава, преди да е мислимъ, каквото и да е, ще не само какъ би било оценено отъ нашата съвременностъ, какъ би се отразило върху ната ни семейна традиция, дѣлата ни винаги биха се между масштабитѣ на две изни при една установена приемствъ безъ скокове, безъ опасни рѣщания, безъ поставяне карта на всичкитѣ ни унасе едно, отъ какво естество-морално или материално. Навѣтъ такъвъ случай напредъ не би билъ така стихийенъ, ронченъ, но и падението ни ставало толкова внезапно и строфално. А едно общество вива правилно и сигурно гавъ, когато е предпазено

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕДЪ

БЪЛГАРИЯ. Отъ недѣля из-
пълнителната дейностъ влиза въ
ара си. Всички кандидатури сж
спредѣлени.

— Министерскиятъ съветъ е под-
лъ и обявилъ позивъ къмъ
рателитъ. Въ него се очертава
ността на предстоящитъ зако-
н. избори и нуждата отъ трѣзво-
ване върху тѣхъ. Заедно съ
ва отпечатана е въ хиляди
мпляри и декларацията на
ната д-ръ Кюсеиановъ отъ
оемвр. 1935, прѣснати въ цѣла-
страна, за да се види, какво е
цано и какво направено.

— Освобождаватъ се постепенно
арниранитъ въ разнитъ мѣста
страната.

— Вгоръ народ, представителъ е
гласенъ безъ изборъ Димитъръ
чевъ Марчевъ, запасенъ пол-
чикъ, въ карнобатска избир.
егия. понеже нѣмало другъ
овенъ кандидатъ.

— Софийскиятъ областенъ дирек-
срѣщъ А. Луковъ е уволненъ отъ
т, м. и замѣстенъ съ Христо
ане Джиковъ, запас. генералъ, бившъ
въ на варненския гарнизонъ.

— Споредъ ново тълкуване на
отъ о за гербовия сборъ заваренитъ
неизвърговцитъ на 1 юлий 1936 съ-
влятъ 3 годишенъ срокъ
сжбва да се съхраняватъ до 5 год.
— Възстановява се отъ 1 мартъ
ителни ната и пѣтническа служба и
ой двѣ щенията по Дунава.

— И работва се законъ за фина-
лкъ зото облекчение на общинитъ.
рана АНГЛИЯ Следъ гласуваното до-
пълчение на кабинета Чембърлейнъ,
отъ откритието въ кралството пре-
урцианава ктмъ успокоение Разговори-
елия съ Римъ вървятъ задоволително
Панедизамноморскитъ военни сили
взвзо Англия и Италия ще бждатъ
на сжалени. Италия не иска участие
стих надзора на Суецкия каналъ;
ба полскитъ и въ Либия ще бждатъ
ме коисти изтеглени.

— За да се подчертае желанието
сжщо миролюбие на кабинета, възшна-
ната политика на който се води отъ
ля. Яздъ Халифансъ, новиятъ м-ръ на
до ршн. работи, който не много
стжлпавна бѣше въ Германия, мин.
Поддеседателтъ Чембърлейнъ е за-
транилъ, че Версайския договоръ за
абриеръ съ Германия ще бжде реви-
Топанъ въ нѣкои точки. Касе се
стрет германскитъ колонии.

— ФРАНЦИЯ. Новата външна по-
тика въ Англия предизвиква двои-
зено настроение. Кабинетътъ
отамъ заявява, че не ще се дѣли
въ англ. политика. Франция ще
пази връзкитъ си съ досегашни-
по-малки европейски държави,

жнитъ крайни предѣли отъ всѣ-
лично и обществено „салгомър-
ле“.
Трѣбва ли да говоримъ върху
лѣмото значение на тая връзка
жду насъ и поколѣннията отъ ко-
о произхождаме, за народопсихо-
гията?

Причинитъ на тоя основенъ не-
гъ сж много. Но една отъ не-
ърде малкитъ е липсата на уста-
вени семейни имена. Ние и до
га носимъ само името на баща
и. А при навика ни, впрочемъ,
ърде хубавъ, да се кръщаватъ
цата на своитъ дѣди, се получа-
едно досадно приповторние. Си-
тъ се нарича Иванъ Стояновъ,
щата Стоянъ Ивановъ, дѣдото
занъ Стояновъ и тѣй до безкрай-
остъ.

Края на рода знаемъ, а начало-
установено съ нѣкакъвъ семеенъ
легъ? Нѣма го, и никой не е въ

особено съ Чехословашко и Полша.
Австрия ще бжде тоже защитена
въ независимостта си. По колона-
лния въпросъ се подържа старото
стачовище, на неотстъпчивостъ.—
Изобщо франц. политика се на-
мира на кръстопѣтъ.

Делбосъ не върва въ неизбежно-
стта на войната.

ТУРЦИЯ. Постоянниятъ съветъ
на Балканското споразумение се
сбралъ въ Анкара на 26 февр.
Оставката на англ. м-ръ Идънъ
разбъркала цѣлата програма на
конференцията и тя не взела ни-
какви решения. Всички споразумени
държави чакали развитието на
международнитъ събития.

РОМЪНИЯ. Новата конституция
влѣзла въ сила на 28 февр.
Кабиетътъ патриарха Миронъ подалъ
оставка. За гласуването въ референ-
дума чиновницитъ отъ всѣко
учреждение били владени въ из-
борното мѣсто отъ началницитъ си.
Председателитъ на бюрата канели
избирателитъ: който е за конститу-
цията, да отиде на дѣсно, който е
аротивъ—на лѣво. Така въ цѣлия
Букурещки окръгъ не гласувалъ
ни единъ противъ. Гласували сж
95,448 души и имената на гласува-
литъ се записвали. Въ Добричкия
окр. имало 8 гласа противъ, а въ
Силистренския 3 гласа противъ.

— На свещеницитъ е даденъ
срокъ до 1 мартъ да се откажатъ
отъ политическитъ партии.

— За добиване поданство по
новата констит. евреитъ трѣбва да
представятъ само единъ документъ
— че сж участвували въ войнитъ
презъ 1913 и 1915—1918 г.

Сждия изпълнителъ при Шуменски околийски сждъ

ПОПРАВКА. — Продажбата на имота, публикуванъ съ обяв-
ление № 1159/21 год. въ в-къ „Шуменска поща“ брой 111
стр. 3 ще се извърши на западната половина реална частъ отъ
кжщата подробно описана въ обявлението, при граници на
продаваемата се частъ: Стефанъ Антоновъ, Христо Каролевъ,
улица „Сборна“ и Злати Ивановъ — наследницитъ му.

Сждия Изпълнителъ: СТ. ИВАНОВЪ.

(Продължение отъ 2 стр.).

тинъ пада мъртавъ. Фелдфебела на
1-а рота грабва отъ убития коман-
диръ известното „Самарско знаме“,
но и той бива убитъ. Тогава двама
подофицери взематъ знамето и го
изнасятъ отъ птлесражението.

Капитанъ Панемировъ, виждайки,
че нѣма другъ пѣтъ за отстъпване,
освенъ отъ къмъ Нова-Загора, на-
качи топоветъ и войницитъ си и
подъ носа на турцитъ се присъеди-
ни къмъ отряда на генералъ Гурко.
22 офицери и 800-войници убити и
ранени излѣзоха отъ строя на бѣл-
гарското опълчение и всичко това
въ продължение на половинъ часъ.
Храбриятъ капитанъ Феодоровъ,
отличилъ се предния денъ и носещъ
на гърдитъ си 4 войнишки и 1 офи-
церски георгиевски кръстъ за храб-
ростъ сжщо падна убитъ. При от-
стъпването ни къмъ Сръдня-гора,
ние забелязахме, че къмъ с. Джу-
ранли се води ожесточенъ бой. По
пѣтя си се натъкнахме на бежанци
българи, които бѣха силно изпла-
шени. Плача на женитъ и децата,
охканията на раненитъ, реветъ на
добитъка—всичко това се сливаше
въ общъ екотъ, който раздираше
нашитъ души. Все пс-ужасни кар-
тини се изпречваха предъ насъ.
Тукъ столѣтникъ, воденъ отъ дѣще-
ря си, съ сълзи на очи се обръща
къмъ страната, отъ дето идваше
смъртъта, тамъ парализирани, воде-
ни отъ свои роднини, по-нататкъ
жени, освободили се преждевремен-
но отъ бременостъ оставятъ ново-
роденитъ си на произвола на сжд-
бата. Преминали вече реката Тун-
джа, предъ насъ не преставаха по-
тока отъ бежанци, които отиваха
къмъ Казанлъкъ.

Българитъ, по природа трудолю-
биви, изпълняваха на всѣкъде най-
добросъвестно всичко, което имъ
е възлагаше. Особено се отличи-
ха въ гостоприемство, въ което се
убедиха всички руснаци. Привърза-
ни къмъ земята, тѣхния животъ е
билъ много тежкъ въ робство.
Само така може да се обясни го-
лѣмата радостъ, съ която навсѣкж-
де бивахме посрѣщани.

3 Мартъ

Предъ прага сме на най-свѣто-
вната дата въ историята на бѣл-
гарския народъ—3 мартъ. На тоя
денъ преди шестдесетъ години благо-
датния и сиенъ лжчъ на свободата
освѣти мъченическото чело на
Майката-Родина.

Винаги, когато изгрѣе зората на
3 мартъ и когато тържествения
камбаненъ звънъ отѣхне изъ род-
ната земя, за да възвести великия
денъ на българското освобождение
хиляди сърдца се изпълватъ съ
една чиста и свѣта радостъ. На тоя
денъ, ние мислено си спомняме за
ония знайни и незнайни герои, що
сложиха живота си жертва предъ
Отечествения идеалъ и върху чиито
кости и кръвъ се изгради днешна
България.

Но, ние сжщо така не трѣбва,
въ тоя моментъ, да забравяме, че
за да се дойде до безпримѣрния
героизмъ на шипченци, трѣбваше
да се мине презъ епопеитъ на
Бузлуджа, Вола и Оборище. Не-
минуемо трѣбваше да се извърви
историческиятъ пѣтъ отъ Хилендаръ
до Шипка, освѣтенъ съ дѣлата и
подвизитъ по цѣла плеада отъ
смѣли и самоотвержени народни
труженици. Изъ яламѣцитъ на
Батакъ и Перущица изгрѣ свобода-
та на българския народъ.

И ето, шестдесетъ години ни
дѣлятъ отъ деня, въ който влѣзохме
въ редицата на свободнитъ народи.
Шестдесетъ години на градежъ и
закръпване на новата българска
държава. Но, презъ това наистина,
кратко време, ние изживѣхме не
малко мъчителни перипетии и пре-
вратности на сждбата. Въпрѣки
всичко, ние оцѣлѣхме като нация и
запазихме свободата и независи-
мостта си.

И днесъ, празнувайки деня на
своето освобождение, ще трѣбва
да хвърлимъ внимателенъ погледъ
по извървениятъ отъ насъ пѣтъ.
Да проумѣемъ грѣшкитъ и прѣчки-
гѣ, които спжватъ правилния развой
на народъ и държавва. И почерпи-
ли поука отъ миналото, съ бодри
крачки да трѣгнемъ по пѣтя къмъ
едно по-свѣтло и радостно утре.

А това ще стане, само тогава,
когато се проникнемъ отъ пълно
съзнание за пазене и цѣнене на
свободата си. Само така ще из-
пълнимъ завета на падналитъ
герои.

Дим. М.

станете абонатъ
на В. Ш. поща

ко пе
ко и
и да
е, ще
ме да
оце
иности
върху
иция.
се д
е изи
иенмс
асни
вяне
и уне
о. Но
редѣк
енъ,
о ни
но и
дество
но се
но и

состояние да го издири.
Въ по-ново време се прибѣгна
до системата на семейнитъ имена,
но и тамъ не се сполучи. За семе-
но белегъ се взе обикновево зана-
ята на родителя или на прародите-
ля, наименуванъ ту на турски, ту
на български, ту на цигански. По
тоя начинъ се получиха хиляди се-
мейства съ семейното име Свина-
ровъ или Домузовъ, Коларовъ или
Арабаджиевъ, Очаровъ или Чуба-
новъ и пр. Едно еднообразие, кое
то още повече се усилива отъ убий-
ствено тягостното окончание овъ
или ски, последното—твърде рѣдко-
което прави отъ всѣко име едно
прилагателно-притежателно, но не
и едно име въ истинската смисълъ
на думата.
Може би, подъ влиянието на
Влашко, гдето е прекаралъ нѣкол-
ко години, баща ми е единъ отъ
първитъ шуменци, който прикачва

при името на баща си и семейното
име, взето отъ занаята на дѣда му.
Съ това несъзнателно той слага на-
чалото на едно семейно родосло-
вие, което, за жалостъ, остава на-
пълно неизвестно за насъ, негови-
тѣ деца. Ударитъ на живота, тѣй
щедро сипани отгоре му, сж пре-
кършили много отъ младежкитъ му
блѣнове, и той своевременно ще се
отказалъ отъ желанието си да се
отличава по нѣщо отъ околната си
срѣда. Все пакъ, въ нѣкои шисма и
документи се запазва неговото пре-
зиме. По-късно ние го четехме на
табелата на дюкяна. Но между сво-
итъ съграждани и клиенти, той бѣ-
ше известенъ повече съ собствено
то си име, придружено съ придо-
битата отъ отиването му въ Йеру-
салимъ титла. Зовеха го всички ха-
джи Добри. Рѣко нѣкой, и то за
по-точно обяснение, ще притури и
Чилингирзолу,

Хаджи Добревъ се казвахъ и
азъ като ученикъ. Презимето ми се
наложи отъ моитъ братовчеди И-
ванъ и Христо. Първиятъ, авантю-
ристъ въ най-благородната смисълъ
на думата, се блѣска где ли не, до-
глето се застоя въ Виена. Тамъ той
при най-оскъдни—да не кажа ни-
какви сръдства—свърши по търго-
вия, а въ Грацъ по право. Вече го-
деникъ, той заболѣва въ последния
градъ отъ синя пѣпка, връща се
въ Виена и почива. А вториятъ, е-
динъ отъ юношескитъ приятели на
Антонъ Страшимировъ, се прояви
като поетъ. Като брата ъи, следъ
нѣколко годишно учителствуване по
селата, той се добра до Бернъ, гдето
то следва само три семестра. Сна-
женъ, здравъ и рѣдкъ красавецъ,
той не можѣ да устои на мизери-
ята и почина отъ туберкулоза въ
родния си градъ на 1899 год., ед-
(Следва).

Хроника

Земедѣлско стопанската дирекция е разпредѣлила селекционирани семена, произвелени въ държавните стопанства Кабиюк, Образцовъ чифликъ и Опитното поле Новградецъ, между околийските агрономства въ областта, които от своя страна ще ги дадатъ въ замѣна на добри земедѣлски стопани. Тия подобрени семена даватъ по високъ доходъ на декаръ и сж съ висока качественостъ.

Снощи е заседавала комисия която се е занимавала за опредѣляне мѣсто за гробища. Комисията се е спрѣла на сжщото мѣсто за всички народности отъ града, като това мѣсто се разшири съ около 60 декара, които ще се парцелиратъ и всѣки ще си знае гроба, а не както до сега безразборно разхвърляни.

Учителското тѣло при Шуменската девическа гимназия „Нанчо Поповичъ“ изказва голѣмата си благодарностъ на съгражданина ни Анастасъ Капитановъ, адвокатъ, за подареницѣ 500 лева за безплатната ученическа трапезария при гимназията вмѣсто курбанъ.

Учебна стрелба ще се произведе на 4 мартъ т. г. въ района Шуменъ, Макакъ, Царевъ-Бродъ, Захарния Чифликъ и Пан. Воловъ. Движението въ тоя районъ за тая дата е забранено.

ВЪ ШУМ. ОБЛ. АКЦ. УПРАВЛ. постановяватъ удостоверения за честностъ и благонадеждностъ издавани отъ общинските управления обгербвани съ 10 лева, вмѣсто да се обгербватъ съ 20 лева.

Когато въ сжщитѣ удостоверения се упоменава и разстоянието на питейното заведение отъ религиозните, просвѣтните и казарменитѣ сгради, сжщитѣ удостоверения следва да се обгербватъ съ 20 лева гербови марки.

Съгласно една наредба отъ М. О. С. П. и Благоустройството, всички чиновници отъ Областното Инженерство съ изключение на Инженера и Архитекта сж положили изпитъ по машинописъ. Изпитна комисия сж биле инженера и единъ опитенъ машинописецъ. Общото впечатление отъ изпита, че много се явили, малко издържали, като не издържалитѣ изпита чиновници и техници ще трѣбва да освоятъ заеманитѣ длѣжности.

Шуменската земедѣлско-стопанска дирекция съобщава, че

на 31 мартъ изтича срока за подаване заявления за искане разрешителни за засаждане на нови лозя и за попълване на стари такива. Заявлението трѣбва да съдържа следнитѣ данни: и него и презимето на стопанитѣ, названието на мѣстността въ която ще се засажда лозето, съгедитѣ на мѣстото, колко декари ще се засажда и съ какви сортове. Заявлението се обгербва съ 5 лева гербова марка и трѣбва да се приложатъ 5 лѣ. гербова марка за обгербвана на позволител отъ. Заявлението може да бжде пратено и по пощата.

Просветното благотворително д-во „Добруджа“—Шуменъ поканва своитѣ членове на общо редовно годишно събрание на 13 мартъ недѣля въ 9 ч. сутринта въ помещението на читалище „Напредкъ“ при следния дневенъ редъ: 1) Отчетъ на настоятелството и контр. комисия за 1937 г. и 2) Избиране ново настоятелство и контролна комисия за 1938 г.

По липса на достатъчно число членове, ако събранието не се състои въ 9 ч. последното се отлага за 10 ч. сжщия день.

Умоляватъ се всички членове да присъстватъ.

Въ предшествующия брой сме сложили датата на събрането 19 мартъ вмѣсто 13 мартъ т. г.

Молимъ да се чете 13 мартъ.

Алиансъ франсезъ, Шуменъ, на 16 февр. 18½ часа, въ салона на д-во „Родолубие“, държа първото си заседание презъ тая година—1938.

Членката на алианса г-жа д-ръ Медникарова изнесе на сносенъ француски езикъ конференса—*La vie et les souffrances de Napoleon*.

Присъствуващитѣ, около 30 души, можеха да чуютъ много интересни нѣща за живота на Наполеона относно неговитѣ морални и физически сградания.

Голѣмиятъ воененъ завоевателъ уплаши свѣта съ своя воененъ гений, но не можалъ да победи нѣкой свои недъзи, които сж били неговии сателити презъ цѣлия му животъ.

Наполеонъ се е родилъ съ единъ жбъ и презъ всичкитѣ му възрасти пулсътъ на сърдцето му е билъ 45 въ минута. Той е страдалъ отъ малария, нифритъ, кеморониди, хроническа екзема и пр.

Въ всичкитѣ му походи (въ Египетъ, при Ватерло и пр.) покрай голѣмитѣ грижи за изхода на поделатъ борба, голѣмия полководецъ се е борилъ и съ многобройнитѣ

Сждия Изпълнителъ при шумен. окол. сждѣ

ОБЯВЛЕНИЕ № 883/37 г.

Подписаниятъ Станчо Ивановъ, Сждия-изпълнителъ при околийски сждѣ, събвямъ на интересующитѣ се, че на околийски изпълнителенъ листъ гр. д. № 486/928 год. на Шумеч. Околийски Сждѣ полза на Еленка Димитрова Петкова и на наследницитѣ на Димитровъ: Еленка, Мария, Станка, Цоло, Василь и Иосифа Димитрови, всички отъ с. Царевъ-Бродъ-Шуменско, а противъ Галибъ и Шюкри Неджибови х. Мурадови, всички отъ с. Царевъ-Бродъ, Шуменско, а сега живущи въ Турция, за искъ отъ 82½ декара отделно лихаи и разноси, и съгласно чл. чл. 807 и последующитѣ отъ закона за Гражд. сждопроизводство, 15 дни следъ датата на повторното публикуване на настоящето въ в-къ „Шумен. поща“ въ 17 часа включително на онова число отъ следния месецъ, които отговаряватъ на датата на обнародването, въ канцеларията ми въ Шуменъ ще трае публичната продажна на следния недвижими принадлежачъ на Илязъ, Галибъ и Шюкри Неджибови х. Муратовъ отъ с. Царевъ-Бродъ, а именно: 1) 21/24 части отъ нивата отъ 8 декара, находяща се въ землището на с. Царевъ-Бродъ, нивостъ „Ески Баа“, при съседни: Сюлюманъ Ахмедовъ, Исуфъ Мановъ и пжтъ, а сегашни граници: х. Сюлюманъ Ахмедовъ, отъ тѣ страни пжтъ и н-цитѣ на Бойчо Узуновъ Куфии съ първоначална цена 2800 лева. 2) 21/24 части отъ нивата цѣлата отъ 12½ декара, находяща се въ сжщото землище и мѣстностъ, при граници: Якубъ ли, Исмиль Х. Муратовъ, Мола Мехмедъ Мустафовъ и Рашидъ малиевъ, а сегашни граници: Димитъръ Цѣтко Митевъ, пжтъ, Атанасовъ Цаневъ и Кольо Хринчевъ, съ първоначална цена 3 лева. 3) 21/24 частъ отъ нивата цѣлата отъ 11 дек. находяща се въ сжщото землище и мѣстностъ, при граници: Гафаръ Аптарамъ Муса Мелисовъ, Исмаиль Онеженъ и пжтъ, а сегашни: Илия Бончевъ, Католически манастиръ-нива н-цитѣ на Бойчо Узуновъ и Мехмедъ Мустафовъ, съ първоначална цена 3,850 лева. 4) 21/24 отъ нивата цѣлата отъ 7½ дек. находяща се въ сжщото землище и мѣстностъ „Баа карии“, при сжседни: Яхия Алиевъ, Фителъ Михаилъ Петровъ и Ст. Мичева, а при нови граници: Н-цитѣ на Бойчо Узуновъ, Тони Гютевъ, н-цитѣ на Михаилъ П. Мескинъ и И. Шмидъ, съ първоначална цена 1,987 лева.

Имота не е ипотекиранъ.

Желѣющитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки сжственъ денъ и часъ въ канцеларията ми въ гр. Шуменъ, да глеждатъ книгата и наддаватъ.

Сждия Изпълнителъ: Ст. Ивановъ.

болести и изнеженостъ по отношение климатичнитѣ влияния.

Рефератътъ бѣше изслушанъ съ интересъ и задоволсв.

Следующиятъ конференсъ ще се състои на 9 мартъ—срѣда, въ сжщия салонъ и часъ.

Петъкъ 4 тогъ въ салона на читалището „Арх. Михаилъ“ 7 часа следъ обѣдъ кандидата за нар. представителъ Тодоръ Ст. Лазаровъ ще говори върху стопанското положение, вътрешна и външна политика на България

Изработенъ е въ новъ типъ противоареопланни техници, тежаща само 12 кг. правеща 1000 висрела въ

Софийски вестници се продаватъ въ старата агенция Д. Радевъ.

Презъ 1940 год. въ Лейпцигъ (Германия) ще се празнува 100-годишнината отъ изнамиране печатането на Гутенбергъ.

Печатница З О Р А—Шу

П. Юрдаиновъ—Н.-Пазаръ

Неукъ съмъ

(По случай предстоящитѣ закон. избори — продължение отъ бр. 140).

Когато съселанитѣ му предлагахъ за дългогодишния му трудъ да му възложатъ нѣкоя друга длѣжностъ съ заплата, той винаги отговаряше—неукъ съмъ. има отъ менъ по-способни, ще се потруда да свърша онова, което мога, за да не бжда що-годе ползень.

Препитанието на себе си и на цѣлото си семейство дѣдо Хаджи Димитъръ изкарваше отъ малка търговийка. Неговото дюкянъ е приличаше твърде много на дрогерийка. Въ дървени кутийки пазеше разни медикаменти, позволени свободно да се продаватъ и щедро упжтваше за тѣхното употребление. Презъ свободното си време шиеше моднитѣ по онова време булски елечи и кюрчета, а на момцитѣ дожени калпаци. Винаги благъ, замѣнъ, веселъ, на никого горчива

дума не казваше. Така се възпитаха и децата му.

Простъ и неукъ, но не остави децата си неуки, виждайки, че България има нужда отъ учени и просвѣтени граждани, за да подемятъ борбата за освобождение на българския народъ. Той изпраща сина си Петра въ Сливенъ при прочутия тогава учителъ Сава Доброплодни, където завършва съ успѣхъ. Следъ това Петъръ отива въ Цариградъ въ Робертъ колежъ. Следъ завършването и на тоя училище, Петъръ става учителъ въ Жеравча, но стоялъ само две години и отива за учителъ въ Робертъ колежъ, дѣто учителствувалъ три години. Той е, който въ 1876 год. придружи Масъгарана и Евгений Скрайлеръ, американски генераленъ консулъ въ Цариградъ

презъ време на баташкитѣ кланета и пренесе извънредно голѣма заслуга на народа си. Този голѣмъ българинъ цѣли 4 години (отъ 1875—1879 год.) е редактиралъ политическия отдѣлъ на в. „Зорница“, издаванъ въ Цариградъ отъ американски мисионери.

Вземалъ е, сжщо, участие въ превода на разни библийски и богословски книги на български когато се назначава князь Алеко Богориди за главенъ управителъ на источната румелийска автономна областъ въ началото на 1879 година, Димитровъ придружава княза като неговъ частенъ секретаръ отъ Цариградъ до Пловдивъ. Гукъ той става началникъ на канцеларията при Дирекцията на вътрешнитѣ работи, къмъ края на 1881 год. го назначаватъ префектъ на пловдивския окръгъ, който управлява въ продължение на 9 год.—до 1890 г.

Презъ време на преврата (6 септември, 1885 год.) Димитровъ официално и неофициално, е игралъ

голѣма роля за одобрение съединението.

Презъ 1890 год. става димитровъ и като таквъ служи 20 години Стоялъ е дипломатически представителъ въ Бѣлградъ, Цариградъ, Атина, Букурещъ и като секретаръ и съветникъ при кметството на външнитѣ работи, изповѣданията като дипломатически представителъ въ Цариградъ, искането на княжеското правство и Екзархъ Иосифъ I-ви. Съ Абдулъ Хамидъ ладе съ ира. месецъ априль 1894 год. двама за назначението на двама български митрополити въ еноселъ Велешка и Неврокопска-Митрополития. Тогава се учредява и обикновената семинария въ Цариградъ.

Презъ 1893 год. Димитровъ сключилъ съ Високата порочна конвенция за завземане експлоатацията на дветѣ желѣзо-пжтни линии (Сараево-Бѣлово и Бѣлово-Вакарелъ) българското правителство.